

[Miljøministeren]

søgsanlægget Risø og Københavns kommuner.

Jeg finder således ikke, at der i denne sag er forhold, der kan begrunde, at Sojakagefabrikken skal lukkes ved en særlov. Hvilken virksomhed bliver så den næste, der skal lukkes ved en særlov? Er det et sådant retssystem, vi ønsker? Nej. Jeg må derfor afvise forslaget.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at Sojakagefabrikken er uheldigt placeret midt i et tæt bebygget område på Islands Brygge, men når virksomheden nu ligger der, gælder det om at stille strenge krav til nedbringelse af forureningen og risikoen for uheld. Både Københavns kommune og miljøstyrelsen har da også stillet strenge krav til begrænsning af forureningen og risikoen ved uheld.

Med hensyn til spørgsmålet om afvikling af klorproduktionen skal jeg i øvrigt erindre om, at Københavns kommune i 1981 udstedte en hensigtserklæring om, at klorproduktionen på Islands Brygge på længere sigt skulle søges afviklet. Denne hensigtserklæring står stadig ved magt.

Jeg må således formode, at Københavns kommune ikke vil godkende væsentlige ændringer eller udvidelser af det nuværende anlæg. Jeg er ligeledes bekendt med, at de klorfabrikker, der anlægges i dag, benytter et andet fremstillingsprincip, der er energibesparende og mindre forurenende. Hvis virksomheden beslutter at overgå til denne nye teknik, hvilket antagelig vil betyde en næsten total udskiftning af produktionsudstyr og nok også omfattende bygningsændringer, vil jeg finde det rigtigt, at man overvejer en ændret placering af virksomheden.

Som det fremgår af mit indlæg, kan jeg ikke støtte lovforslaget, som efter min mening er et brud med hele det regelsæt, vi har om behandlingen af spørgsmål om forurenings- og risikoforhold på danske virksomheder. Lovforslaget nævner ikke noget om, at der skal ydes erstatning for afviklingen af produktionen og salget af klor fra Sojakagefabrikken, og dette spørgsmål berøres heller ikke i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg mener imidlertid, at folketinget ved den videre behandling af lovforslaget må tage stilling til, om de indgreb over for Sojakagefabrikken, som lovforslaget indebærer, må betragtes som ekspropriation og dermed

udløse krav om fuld erstatning efter grundlovens § 73.

Løvig Simonsen (S):

Socialdemokratiet er enig med forslagsstillerne i sigtet med forslaget, og det er vi, fordi vi erkender og ikke undervurderer den risiko, der kan være i forbindelse med klorproduktionen på Islands Brygge, men jeg vil også sige, at det er mit indtryk, at såvel medarbejdere som ledelse har bestræbt sig på at øge sikkerheden og dermed formindske den risiko, der er ved den nuværende produktion.

Til trods for disse foranstaltninger er det en kendsgerning, at mange er utrygge ved produktionen, fordi man ikke kan nægte, at der kan være en risiko, og at følgerne af et uheld kan være uoverskuelige. Det er også en kendsgerning, at en sådan produktion og et sådant anlæg aldrig ville være blevet tilladt i området i dag.

Vi er som sagt enige med forslagsstillerne i sigtet, men vi kan ikke støtte det foreliggende forslag på nuværende tidspunkt, for det første fordi sagen ligger i miljøankenævnet og vi mener, at når en sag er til behandling i miljøankenævnet, er det rigtigt, at den så også først behandles færdig dér, så vi kender dets afgørelse og måske også kender de, skal vi sige vilkår, de vil fastlægge i forhold til miljøstyrelsen, før man kan tage stilling til forslaget.

Det kan godt tænkes, at forslagsstillerne har den opfattelse, at miljøankenævnet måske ikke vil tilfredsstille de synspunkter, man er kommet med i forslaget, men dertil vil jeg sige, at det er jo ikke det, sagen drejer sig om i dag. Socialdemokratiet kan måske også have et ønske om at se på miljøankenævnet som sådan, men det tager vi ikke op i dag, det er ikke det, der skal debatteres. Det er sådan, at vi må afvente den afgørelse, miljøankenævnet kommer med, så vi kan tage den med i overvejelserne.

Det andet er lige så principielt. Jeg hørte, miljøministeren nævnte, at sagen havde været til behandling i borgerrepræsentationen i 1981, og det er korrekt. Dér har man jo sagt principielt, at man mener, der skal ske en afvikling. Man har ikke sat åremål på, men man har set på det som noget alvorligt. Det, som jeg finder principielt dér, er, at man har taget sagen op i borgerrepræsentationen. Så